

آکواریوم شماره چهار

(مجموعه داستان)

میترا داور

ناشر برگزیده ویژه سال ۱۳۹۲

داستان‌ها

۷	آکواریوم شماره چهار
۱۷	مار
۲۵	صخره‌های کنار رودخانه
۳۱	ماهی‌هایی مثل خرمگس
۴۱	به احترام بی‌نظیر بوتو یک دقیقه سکوت کنید
۴۹	دانه‌های سیاه برف
۶۱	پوتین‌های سربازی
۶۳	روباهی با چشمان مضطرب
۶۷	دست‌های سنگی
۷۳	نمی‌تونم تو رو همون طور که هستی بکشم.
۷۷	احمقانه ترین خوابی بود که می‌توانستی ببینی
۸۰	چروک‌های سرکش
۹۷	داره نوازشش می‌کنه
۱۰۵	درخت‌های گردو
۱۱۳	ترجیح می‌دهیم کارمند باشیم تا باعث وقوع جنگ جهانی سوم شویم

بازمانده	۱۱۵
گاو	۱۱۷
ستاره‌ها ترسناک	۱۱۹
اسب بر هنر	۱۲۱
به زودی کاغذ می‌شوم	۱۳۱
شمانمی‌توانید قضاوت کنید	۱۳۷
تو باید هر جوری شده زنده‌گی کنی	۱۴۳

آکواریوم شماره چهار

دو تمساح، کنار استخر بودند. یکی از تمساح‌ها، دهانش نیمه باز مانده بود. چند نفری گفتند مجسمه‌ست. راهنمای تور گفت مجسمه نیست. یکی از مردها سنگ انداخت. تمساح چند لحظه تکان خورد اما دهانش هنوز باز بود.

مرد میانسالی گفت: «من که باور نمی‌کنم، حقه‌ای سواره.» راهنمای تور گفت: «هیچ حقه‌ای سوار نیست. با دهن باز خوابیده.» فلامینگوها و طاوس‌ها تو محوطه پراکنده بودند. یکی از زن‌ها به راهنمای تور گفت: «این طاوس همه‌اش پشتش به جمعیته. نمی‌تونم ازش عکس بگیرم.»

یکی از مردها گفت: «عجب باغ و حشی! حیوانناش خیلی لجبازن.» دختر بچه‌ای روپوش مادرش را کشید: «مامانی! از اینجا بدم می‌یاد. برگردیم خونه‌مون.»

زن گفت: «تو که آکواریوم دوست داشتی، یه آکواریوم پر از ماهی.» فلش‌ها جمعیت را راهنمایی می‌کرد، وارد محوطه‌ای شدند که بوی نم پیچیده بود.

پسر جوانی گفت: «از همون تماسح می‌بایست شست‌مون خبردار
می‌شد.»

مرد میانسال به قهقهه خندید و گفت: «آدم را برداشتن گذاشتن تو
آکواریوم...»

صدای خنده‌اش بلندتر شد و گفت: «اکسیژن هم وصله بهشون،
خیلی بامزه است.»

رو به جمعیت گفت: «این جوری هم می‌شه‌ها. یه موقع می‌بینی
همه‌مون می‌ریم زیر آب، با دستگاه بهمون غذا می‌دن، شاید هم بد
نبشه.»

یکی از بچه‌ها گفت: «مامانی! آقا‌هه ماہی شده؟»
همه‌مه زیاد شده بود. صدای گریه‌ی بچه‌ای چند لحظه پیچید.
تعدادی از جمعیت به دنبال در خروجی می‌گشتند. فلش آنها را به
سمت سالن دو راهنمایی می‌کرد. یکی از مرد‌ها فریاد کشید:
- آقا این چه وضعی یه؟ من می‌رم شکایت.

چند نفری دور هم ایستاده بودند. یکی شان گفت: «من شماره‌ی تور
دلفین رو دارم، همین الان زنگ می‌زنم.»

مردی که بلوز قرمز تنش بود، دوربینی آویزان کرده بود روی
شانه‌اش، خیره جمعیت را ورانداز می‌کرد.

راهنمای تور گفت: «خانم‌ها! آقا‌یون! موبایل‌تونو خاموش کنید...
امواج اینهارو اذیت می‌کنه.»

یکی از مرد‌ها که کلاه مشکی سرش بود، گفت: «خیلی هم جالبه...
برنامه‌ی تور باید مهیج باشه. شماها همش دوست دارید بخندید، این

راهنمای تور جلوتر رفت توی راهرو باریکی که دور تا دورش
آکواریوم بود. نوری تند از زیر آکواریوم‌ها می‌آمد بیرون، چند نفری که
جلوتر بودند، وحشت‌زده برگشتند.

راهنمای تور گفت: «آقا‌یون! خانم‌ها! شما نمی‌خواهید آکواریوم
ببینید؟»

یکی از زن‌ها که دست دختر بچه‌ای را محکم گرفته بود با صدای
بلند گفت: «من نمی‌خوام آکواریوم ببینم. نمی‌خوام، پشیمون شدم.»
اشاره کرد به جمعیت و گفت: «نرید اونجا.»

راهنمای تور گفت: «شما پول بلیت رو پرداخت کردید. ما
هماهنگی کردیم.»

زن گفت: «شما هماهنگی کردید که...»

فریاد کشید: «من پول بلیتمو بخشیدم. می‌خوام برگردم.»
راهنمای تور بدون توجه به سروصدای جمعیت، با اشاره به
آکواریوم‌ها گفت:

- یکی از علائمی که نشان می‌دهد اسکارها برای تخم‌ریزی آماده
هستند، این است که حفره‌ی عمیقی برای تخم‌ها ایجاد خواهند کرد،
هم ماهی نر و هم ماده اینکار را انجام خواهند داد. هر دوی آنها
نگهداری و مراقبت از خانه را بین خود تقسیم کرده و حمایت و بزرگ
کردن بچه‌ها را انجام می‌دهند. روحیه تهاجمی آنها در طول مدت
تخم‌گذاری و پرورش بچه‌ها افزایش خواهد یافت.

مرد میانسال گفت: «این چرت و پرت‌ها چیه؟ خانم؟ شمامگه ماہی
می‌بینید؟»